

PRESIDÈNCIA DE LA GENERALITAT

LLEI

12/1989, de 14 de desembre, de modificació de la Llei 14/1989, de 20 de març, del Síndic de Greuges.

EL PRESIDENT

DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent

LLEI

El 15 d'octubre de 1987 el plenari del Parlament aprovava per unanimitat el Dictamen de la Comissió d'Investigació sobre els Maltractaments Infligits als Menors. Entre les conclusions i les propostes aprovades, destacava la necessitat de veïllar en tot moment per la defensa adequada dels infants a Catalunya, seguint la Resolució 37/1 del Parlament sobre els Drets de la Infància i les Recomanacions del Consell d'Europa, especialment la feta el 13 de setembre de 1979. Per tal que aquesta defensa fos efectiva, es proposava adscriure al Síndic de Greuges un adjunt per a la defensa dels drets dels infants.

Aquesta proposta ha estat una reivindicació constant dels grups parlamentaris que s'ha manifestat cada any en la presentació de l'Informe del Síndic de Greuges al Parlament.

Article únic

Modificació de l'article 34 (addició dels punts 5, 6 i 7):

"5 El Síndic de Greuges, amb la conformitat prèvia de la Comissió parlamentària esmentada en l'article 2, pot designar una persona de la seva confiança per a ocupar el càrrec d'Adjunt per a la defensa dels drets dels infants, la qual ha de complir les condicions establertes per l'article 7 i no trobar-se afectada per les incompatibilitats enumerades en l'article 8.

"6 Correspon a l'Adjunt per a la defensa dels drets dels infants assumir les funcions d'investigació que per a la resolució d'una queixa o d'un expedient sobre els drets dels infants li encomani o li delegui el Síndic de Greuges; en aquest cas, gaudeix de les mateixes prerrogatives, drets i obligacions.

"7 L'Adjunt per a la defensa dels drets dels infants cessarà automàticament en el moment de la presa de possessió del nou Síndic de Greuges."

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertorqui la facin complir.

Palau de la Generalitat, 14 de desembre de 1989

JORDI PUJOL

President de la Generalitat de Catalunya

(89.349.026)

LLEI

13/1989, de 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

EL PRESIDENT

DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent

LLEI

Aquesta Llei, reguladora de l'organització, el procediment i el règim jurídic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya té com a objectiu millorar al màxim la prestació dels serveis al ciutadà mitjançant una Administració àgil i eficaç, la gestió de la qual sigui un reflex dels principis constitucionals d'eficàcia, jerarquia, descentralització, desconcentració i coordinació que han d'inspirar i presidir l'actuació dels seus òrgans i agents.

Les normes generals sobre el procediment administratiu abasten l'especial organització de l'Administració catalana i la regulació del seu règim jurídic i sistema de responsabilitat. Els redactors estatutaris foren conscients de la necessitat d'aquestes adaptacions i les inclogueren bé entre les matèries amb competència exclusiva (procediment administratiu, art. 9.3), bé entre les matèries sobre les quals es pot procedir al desenvolupament legislatiu i a l'execució en el marc de la legislació bàsica estatal (règim jurídic i sistema de responsabilitat, article 10.1.1).

La Llei té, considerada en ella mateixa, un caràcter innovador, tant per la inexistència a Catalunya de cap precedent legislatiu que reguli el mateix objecte material com pel seguit de normes tècniques administratives que s'hi recullen, extretes en alguns casos del dret comparat i adaptades al nostre entorn administratiu.

Cal destacar aquí, per la seva novetat, la possibilitat de verificar l'eficàcia de les normes que regula l'article 67, i el tractament del silenci administratiu positiu que fan els articles 81 i següents.

Aquestes innovacions no signifiquen, però, una ruptura, ja que recullen el millor de les normes administratives actuals, i incorporen, en aquest sentit, els instituts jurídics que han demostrat a bastament validesa durant llur ja llarga aplicació.

La Llei té, també, una tendència unificadora perquè incorpora disposicions que hi havia disperses en diverses normes de la Generalitat; amb això facilita la tasca dels operadors jurídics i garanteix als administrats el principi de seguretat jurídica, mitjançant la seva positivització concreta i unificada.

Així mateix, la Llei no cau en la casuística de voler-ho regular tot des de l'inici fins a la fi, i si la importància d'un òrgan determinat ho exigeix, com en el cas de la Comissió Jurídica Assessora, la Llei remet a la normativa específica d'aquest òrgan.

Un cop aprovada, aquesta Llei ha d'esdevenir una peça clau en l'estructuració de l'Administració de la Generalitat, fonamentada en la competència exclusiva d'autoorganització reconeguda al nostre Estatut, manifestació indispensable d'una veritable autonomia política.

TÍTOL PRELIMINAR

Article 1

Aquesta Llei té per objecte establir el règim jurídic de l'Administració pública de la Generalitat i s'aplica a l'organització d'aquesta i dels seus organismes autònoms.

Article 2

L'Administració de la Generalitat, constituïda per òrgans jeràrquicament ordenats, té personalitat jurídica única, serveix amb objectivitat els interessos generals de Catalunya i actua amb submissió plena a la llei i al dret.

Article 3

L'organització i l'actuació de l'Administració de la Generalitat s'ha d'articular de manera que es garanteixin l'eficàcia i la diligència màximes en el compliment de les seves funcions i en la prestació dels seus serveis, principis bàsics aplicables a les prescripcions d'aquesta Llei.

TÍTOL 1

L'organització administrativa

CAPÍTOL 1

Principis generals

Article 4

L'Administració de la Generalitat exerceix la potestat d'autoorganització mitjançant els òrgans i dins els límits establerts per la Constitució, per l'Estatut de Catalunya i per la resta de l'ordenament jurídic.

Article 5

—1 Els òrgans superiors de l'Administració de la Generalitat són el President, el Govern i els Consellers.

—2 Els òrgans superiors de l'Administració de la Generalitat es regeixen per aquesta Llei, per les disposicions contingudes en la Llei 3/1982, del 23 de març, del Parlament, del President i del Consell Executiu de la Generalitat, i per les altres disposicions que específicament els regulin.

—3 Són alts càrrecs de l'Administració de la Generalitat els Secretaris Generals i els Directors Generals.

Article 6

—1 El Govern pot crear en el seu si Comissions de Govern, amb caràcter permanent o temporal i d'àmbit central o territorial, a les quals corresponen les funcions que específicament els atribueixi o delegui.

—2 El règim general de funcionament d'aquestes Comissions s'ha d'ajustar als criteris establerts pel Govern i per les altres disposicions que específicament les regulin.

Article 7

Als efectes d'aquesta Llei, els òrgans admi-

nistratius es classifiquen en centrals i territorials o perifèrics i en consultius i actius.

CAPÍTOL 2

Els òrgans centrals

Article 8

Són òrgans centrals de la Generalitat aquells la competència dels quals s'estén a tot el territori de Catalunya.

Article 9

—1 L'Administració de la Generalitat està organitzada en els tretze Departaments següents: Presidència.

Governació.

Economia i Finances.

Ensenyament.

Cultura.

Sanitat i Seguretat Social.

Política Territorial i Obres Públiques.

Agricultura, Ramaderia i Pesca.

Treball.

Justícia.

Indústria i Energia.

Comerç, Consum i Turisme.

Benestar Social.

—2 El Govern de la Generalitat, amb l'objectiu d'economia de la despesa pública o de millorament de l'eficàcia dels serveis, pot procedir, dins el marc legal i amb el límit numèric establerts, a agrupar, dividir o suprimir els Departaments i a alterar-ne la denominació. També pot crear nous Departaments, dins el límit numèric establert en l'apartat 1.

—3 De les corresponents modificacions, se n'ha de donar compte al Parlament.

Article 10

Excepcionalment, el Govern pot nomenar Comissionats, amb la categoria d'alt càrrec (llevat que es tracti de Consellers del mateix Govern), als quals s'ha d'assignar un àmbit d'actuació específic.

Article 11

—1 La direcció de cada Departament correspon al Conseller.

—2 A cada Departament hi ha una Secretaria General, excepcionalment una Secretaria General Adjunta i les Direccions Generals imprescindibles que exigeixin els serveis especialitzats que s'integren dins d'aquell. A l'empara de les corresponents lleis sectorials es poden crear les Secretaries necessàries d'acord amb les previsions pressupostàries corresponents.

—3 La creació, la modificació, la supressió, l'agrupació, la divisió i el canvi de denominació de les Direccions Generals s'acorda per decret del Govern.

—4 En els Departaments que, pel seu volum de gestió o per la seva complexitat calgui, hi pot haver una Direcció de Serveis, amb categoria de Direcció General.

Article 12

Sens perjudici de les facultats que li pertocquen com a membre del Govern, cada Conseller, com a cap del seu Departament, té les atribucions següents:

a) Representar el Departament corresponent.

b) Dirigir, organitzar i establir les prioritats del Departament i dels organismes autònoms i

les empreses públiques que hi són adscrits.

c) Proposar al Govern els avantprojectes de llei o els projectes de decret, dins l'àmbit de les competències del Departament.

d) Exercir la potestat reglamentària en l'àmbit i amb els límits que li són propis.

e) Proposar el nomenament i la separació d'alts càrrecs del Departament, i nomenar-ne i separar-ne els altres càrrecs, i també exercir la potestat disciplinària, en el marc establert per l'ordenament vigent.

f) Resoldre els conflictes d'atribucions entre les autoritats i els òrgans del Departament.

g) Suscitar conflictes d'atribucions amb altres Departaments.

h) Resoldre, en última instància, els recursos i les reclamacions administratives que no pertocuin a organismes i autoritats inferiors al Departament.

i) Presentar l'avantprojecte de pressupost del Departament.

j) Autoritzar les despeses pròpies del Departament, dins l'import dels crèdits autoritzats i d'acord amb les normes per a l'execució del pressupost.

k) Signar, en nom de la Generalitat, els contractes relatius a assumptes propis del Departament, en els termes establerts per la legislació vigent.

l) Exercir les altres facultats que li atribueix la legislació vigent o que li deleguin el President de la Generalitat o el Govern.

Article 13

El Secretari General, com a segona autoritat del Departament després del Conseller, té les facultats següents:

a) Representar el Departament per delegació del Conseller i exercir, sota la direcció del titular del Departament, les funcions que aquest li delegui.

b) Assumir la inspecció dels centres, les dependències i els organismes adscrits al Departament, sens perjudici de les atribucions pròpies dels Directors Generals, i dirigir i organitzar els serveis generals del Departament.

c) Vetllar per l'organització, la simplificació i la racionalització administratives i assegurar el suport tècnic i jurídic general del Departament.

d) Ésser l'òrgan de comunicació amb altres administracions i entitats que tinguin relació amb el Departament i amb els altres Departaments, organismes i entitats que en depenen, sens perjudici de les atribucions que a aquest respecte tenen els Directors Generals.

e) Coordinar l'actuació del Departament en relació amb les transferències de funcions i serveis.

f) Ésser el cap superior de tot el personal del Departament i resoldre els assumptes que afecten aquest personal, llevat que pertocuin al Conseller; contractar el personal laboral i nomenar els funcionaris interins del Departament.

g) Coordinar, sota la direcció del Conseller, els programes i les actuacions de les diferents Direccions Generals i dels organismes adscrits al Departament.

h) Tramitar les disposicions generals i, si s'escau, elaborar-les i fer-ne l'estudi i l'informe.

i) Elaborar, conjuntament amb els Directors Generals, l'avantprojecte de pressupost del Departament per sotmetre'l al Conseller, tramitar el dels organismes i les entitats adscrits al De-

partament, i dirigir i controlar la gestió del pressupost del Departament.

j) Supervisar l'adquisició de subministraments, béns i serveis, i també els expedients de contractació de qualsevol tipus; autoritzar les despeses dins els límits que s'estableixin per reglament i fer informe de les propostes de les despeses que excedeixin aquests límits.

k) Elaborar els programes de necessitats del Departament i exercir les altres funcions que la legislació vigent li atribueixi.

l) Proposar les reformes encaminades a millorar i perfeccionar els serveis dels diferents centres del Departament i preparar els mètodes de treball, tenint en consideració els costos i el rendiment.

Article 14

El Director General, en l'àmbit de la seva Direcció General, té les facultats següents:

a) Dirigir i gestionar els serveis i proposar o resoldre els assumptes del Departament que li pertocquen per raó de la matèria.

b) Exercir el comandament, i vigilar, organitzar i inspeccionar les dependències al seu càrrec.

c) Proposar al Conseller o al Secretari General les resolucions sobre les matèries pròpies de la Direcció General.

d) Elaborar i elevar anualment al Conseller un informe sobre l'eficàcia, el cost i el rendiment dels serveis al seu càrrec.

e) Exercir les altres facultats que li atribueixen les lleis i les disposicions vigents.

Article 15

El Director de Serveis, en els Departaments en què s'hagi creat, exerceix, sota la direcció del Secretari General, les funcions d'administració, règim interior i gestió dels serveis generals del Departament. La creació, la modificació, la supressió i el canvi de denominació dels Directors de Serveis s'acordarà per decret del Govern.

Article 16

Els Secretaris Generals i els Directors Generals poden dictar circulars i instruccions per dirigir l'activitat de llurs subordinats en relació amb l'organització interna dels Departaments. Aquestes circulars i instruccions es poden publicar en el DOGC, però en cap cas no constitueixen una manifestació de l'exercici de la potestat reglamentària.

Article 17

—1 Els Secretaris Generals de cada Departament integren el Consell Tècnic, al qual correspon de fer l'anàlisi i l'estudi de les disposicions i els afers que han d'ésser sotmesos a l'aprovació del Govern, d'acord amb les seves normes de funcionament.

—2 Correspon al Govern de fixar les normes de funcionament del Consell Tècnic i de determinar a qui correspon de presidir-ne les sessions.

CAPÍTOL 3

Els òrgans territorials

Article 18

L'Administració territorial de la Generalitat s'estructura en Delegacions Territorials del Govern, d'acord amb la delimitació que s'estableixi legalment.

Article 19

—1 Les Delegacions Territorials del Govern depenen del Departament al qual han estat adscrites per reglament.

—2 Els titulars de les delegacions territorials del Govern tenen categoria de Directors Generals i són nomenats i separats del càrrec per decret del Govern.

—3 Els Delegats Territorials del Govern tenen les funcions de representació, informació, coordinació i règim interior que s'estableixin per reglament.

Article 20

—1 En l'àmbit de cada Delegació Territorial del Govern hi pot haver un Delegat per a cadascun dels Departaments.

—2 Els Delegats de cada Departament tenen el nivell orgànic que determini la relació de llocs de treball.

CAPÍTOL 4

Els òrgans consultius

Article 21

Són òrgans consultius de l'Administració de la Generalitat els que tenen assignades expressament funcions d'informe, consulta, assessorament o proposta.

Article 22

Amb caràcter interdepartamental o dins d'un Departament es poden crear consells assessors. La composició i les funcions d'aquests consells s'han de determinar en les normes de creació respectives i llurs informes tenen caràcter no vinculant, llevat de disposició en sentit contrari.

Article 23

La Comissió Jurídica Assessora és l'alt òrgan consultiu del Govern. Exerceix les seves funcions en els termes assenyalats per la seva normativa específica.

CAPÍTOL 5

Els òrgans actius

Article 24

—1 Als efectes d'aquesta Llei, llevat dels òrgans superiors i dels alts càrrecs, són òrgans actius de l'Administració de la Generalitat les Subdireccions Generals, els Serveis, les Seccions i els Negociats. Qualsevol òrgan actiu s'ha d'assemblar a algun dels anteriors.

—2 La direcció dels òrgans actius ha d'ésser exercida per funcionaris de carrera, d'acord amb els criteris establerts per la Llei 17/1985, de la Funció Pública de la Generalitat.

Article 25

—1 Corresponen al Govern la creació, la modificació, els canvis d'adscripció o la supressió d'òrgans actius amb nivell igual o superior al de Secció.

—2 Corresponen al Conseller, dins el seu Departament, la creació, la modificació, els canvis d'adscripció o la supressió d'òrgans actius inferiors al de Secció.

Article 26

—1 La creació o la modificació d'un òrgan de qualsevol tipus que comporti un increment de

la despesa pública exigeix la tramitació d'un expedient administratiu en el qual s'ha de fer constar en quin Departament s'integra, l'estudi econòmic del cost de funcionament i del rendiment o la utilitat dels seus serveis, i l'increment màxim de la despesa anual corrent i de la inversió anual o, si escau, plurianual prevista, sens perjudici del que disposa la Llei 10/1982, de Finances Públiques de Catalunya.

—2 No es poden crear nous òrgans que comportin duplicació d'altres d'existents si, al mateix temps, no se suprimeix o es restringeix la competència d'aquests.

—3 Els Departaments han de formular anualment una guia actualitzada de la seva organització, de les seves competències i dels tipus de procediments administratius en què actuen.

CAPÍTOL 6

El funcionament dels òrgans col·legiats

Article 27

—1 Els òrgans col·legiats, qualsevol que sigui la naturalesa de les seves funcions, es regeixen per les normes que els creen, les quals, en tot cas, han d'establir-ne la composició i les funcions.

—2 Si no hi ha normes específiques de funcionament, els òrgans col·legiats es regeixen per les normes contingudes en aquest capítol.

Article 28

—1 El president i el secretari d'un òrgan col·legiat són nomenats pel mateix òrgan per majoria absoluta dels seus membres, en primera votació, o per majoria simple en segona votació, les quals poden tenir lloc dins la mateixa sessió.

—2 En casos d'absència, de vacant o de malaltia del president, el substitueixen els vicepresidents, segons l'ordre de nomenament; si no n'hi ha, el vocal més antic i, si dos o més vocals tenen la mateixa antiguitat, el vocal de més edat.

—3 El secretari és substituït pel vocal més jove.

Article 29

—1 Correspon al president d'un òrgan col·legiat assegurar el compliment de les lleis i la regularitat de les deliberacions, convocar les sessions, fixar l'ordre del dia i ordenar les deliberacions i els debats.

—2 El secretari ha d'aixecar l'acta de les reunions, la qual ha de contenir la indicació de les persones que hi han intervingut, les circumstàncies de lloc i de temps en què s'han tingut, els punts principals de la deliberació, la forma i els resultats de la votació i el contingut dels acords. L'acta ha d'anar signada pel secretari amb el vist-i-plau del president i s'ha d'aprovar en la mateixa reunió o en la següent. Així mateix, correspon al secretari estendre els certificats pertinents.

Article 30

—1 La convocatòria de la sessió, amb l'ordre del dia corresponent, s'ha de notificar als membres de l'òrgan col·legiat amb una antelació mínima de quaranta-vuit hores, llevat de cas d'urgència apreciada pel president, la qual s'ha de fer constar en la convocatòria.

—2 En la notificació es pot preveure una segona convocatòria de la sessió per a una hora després en el cas que per a la primera convocatòria no hi hagués quòrum suficient d'assistents.

Article 31

—1 La documentació necessària per a la deliberació i l'adopció d'acords que no pugui acompanyar la convocatòria ha d'estar a disposició dels components de l'òrgan col·legiat des de la data de la recepció d'aquella, llevat que hi hagi motius justificats que ho impedeixin. En aquest cas, es farà constar en l'acta els motius que han impedit la disposició d'aquests documents als membres de l'òrgan.

—2 Malgrat no haver-se complert els requisits de la convocatòria, un òrgan col·legiat queda vàlidament constituït quan s'han reunit tots els seus membres i ho acorden per unanimitat.

—3 Abans del començament de la sessió, els membres de l'òrgan col·legiat poden presentar esmenes, addicions o propostes alternatives que han d'ésser debatudes i votades en les sessions.

Article 32

En primera convocatòria, el quòrum de constitució dels òrgans col·legiats és el de la majoria absoluta dels components; en segona convocatòria, el quòrum s'assoleix amb l'assistència d'una tercera part dels membres, amb un mínim de tres.

Article 33

—1 Els acords d'un òrgan col·legiat són adoptats per majoria dels assistents, llevat que una norma específica exigeixi una majoria qualificada o reforçada. En cas d'empat dirimeix el resultat de les votacions el vot del president.

—2 Només poden ésser tractats els assumptes que figuren en l'ordre del dia, llevat que en sigui declarada la urgència per acord de la majoria absoluta.

—3 Sens perjudici de les facultats del president per a ordenar el debat, en les deliberacions d'un òrgan col·legiat prèvies a la votació hi pot haver un torn a favor i un altre en contra.

Article 34

—1 Les votacions d'un òrgan col·legiat són ordinàries en el cas que no s'hagi promogut debat; altrament són nominals. Les votacions només poden ésser secretes si ho permet la regulació específica per la qual es regeix l'òrgan, llevat que les qüestions a tractar afectin els drets fonamentals emparats per l'article 18.1 de la Constitució o bé perquè ho demani expressament la majoria absoluta dels assistents.

—2 En l'acta s'han de fer constar els acords presos per l'òrgan col·legiat, el sentit dels vots i, a petició dels interessats, una explicació sucinta del seu parer.

—3 Els membres dels òrgans col·legiats que facin constar en acta el seu vot contrari a un acord adoptat, queden exempts de la responsabilitat que, arribat el cas, pugui derivar-se'n. Si es tracta d'òrgans col·legiats que han de formular propostes a altres òrgans de l'Administració, els vots particulars dels seus membres s'han de fer constar juntament amb la mateixa acta.

TÍTOL 2

La competència administrativa

CAPÍTOL 1

Normes generals

Article 35

La competència administrativa és exercida per

l'òrgan que la té legalment atribuïda, sens perjudici de les facultats d'alterar-la o de les condicions del seu exercici establertes per la llei i, en especial, pels articles següents.

CAPÍTOL 2 *La delegació*

Article 36

Les funcions del President de la Generalitat són delegables en un Conseller en els termes establerts per la Llei 3/1982, del 23 de març, del Parlament, del President i del Consell Executiu de la Generalitat.

Article 37

Les competències dels Consellers són delegables en el Secretari General o en els Directors Generals, llevat dels supòsits següents:

- a) Que els actes hagin d'ésser sotmesos a l'aprovació o posats en coneixement del Govern.
- b) Que els actes afectin directament relacions amb òrgans constitucionals o estatutaris.
- c) Que els actes requereixin l'informe preceptiu de la Comissió Jurídica Assessora.
- d) Que es tracti de l'aprovació de disposicions de caràcter general.
- e) Que es tracti de la resolució de recursos d'alçada en contra dels actes del Secretari General o dels Directors Generals.

Article 38

Les competències dels Secretaris Generals i dels Directors Generals poden ésser delegades en els òrgans immediatament subordinats amb l'expressa autorització del Conseller corresponent. No pot, en cap cas, ésser delegada la resolució de recursos d'alçada contra els actes produïts per aquests òrgans.

Article 39

- 1 Hom no pot delegar competències que ja exerceix per delegació.
- 2 Els actes dictats per delegació s'atribueixen a tots els efectes a l'òrgan que ha fet la delegació, com si emanessin directament d'aquest.
- 3 Les resolucions mitjançant les quals s'acorden les delegacions de competències han d'ésser publicades al DOGC.
- 4 Els actes dictats per delegació han de portar a l'avantsignatura les paraules "Per delegació", seguides del rang i la data de la resolució que ha efectuat la delegació i la del DOGC en què es publica.
- 5 La delegació pot ésser revocada en qualsevol moment per l'òrgan que l'ha concedida.

CAPÍTOL 3 *L'autorització de signatura*

Article 40

Els òrgans de l'Administració poden, en assumptes de la seva competència, autoritzar la signatura als titulars d'òrgans que en depenen.

Article 41

L'autorització de signatura no cal que hagi estat publicada. La signatura autoritzada ha d'anar precedida de la identificació del càrrec que autoritza i les paraules "Per autorització", seguides de la denominació de l'òrgan autoritzat.

Article 42

L'autorització de signatura no implica en cap cas l'alteració de la competència.

CAPÍTOL 4 *Avocació i suplència*

Article 43

El Conseller pot avocar la competència dels òrgans del seu Departament per conèixer d'un expedient o conjunt d'expedients específicament concretats, un cop adoptat l'acord en què es fan avinents les raons d'excepcionalitat o d'interès general que motiven aquesta decisió.

Article 44

Per a l'eficàcia de les alteracions de competència a què es refereix l'article 43, cal la comunicació als òrgans administratius afectats, i també la notificació en forma als interessats en l'expedient o els expedients de què es tracti, o bé la publicació en el DOGC, si hi ha una pluralitat indeterminada d'interessats.

Article 45

- 1 Els titulars dels òrgans unipersonals inferiors a Conseller són suplerts en cas de vacant, absència o malaltia per qui designi expressament el Conseller.
- 2 Els titulars dels òrgans inferiors a Director General són suplerts en cas de vacant, absència o malaltia pel titular de l'òrgan immediatament inferior i, si n'hi ha diversos, pel més antic, llevat que el superior al substituït faci designació expressa a favor d'un altre titular.

CAPÍTOL 5 *La coordinació administrativa*

Article 46

- 1 L'Administració de la Generalitat constitueix un sistema integrat d'agents i està informada pel principi de coordinació de tots els seus òrgans.
- 2 Cada òrgan ha d'ajustar els seus mitjans no solament als fins propis, sinó també als de l'Administració de la Generalitat com a conjunt, sense impedir ni dificultar als altres el compliment de les competències que tenen assignades.

Article 47

La coordinació de l'Administració de la Generalitat es pot instrumentar, entre altres, amb les tècniques de planificació per Departaments, la creació de comissions interdepartamentals i l'emissió d'orientacions o criteris d'actuació.

Article 48

La planificació departamental s'ha d'establir amb la finalitat de fixar els objectius comuns als quals s'ajusten els centres directius o les delegacions territorials.

Article 49

El Govern i, dins de la seva competència, cada Conseller poden emetre orientacions o criteris adreçats als òrgans de l'Administració de la Generalitat per assolir més coherència en els objectius respectius o una harmonització de llurs actuacions, sense que això impliqui l'exercici de la potestat reglamentària.

Article 50

El Govern pot crear òrgans temporals amb

objectius ocasionals de coordinació per a obtenir, a termini fix, els resultats previstos.

Article 51

- 1 El Govern pot crear comissions interdepartamentals amb la finalitat d'examinar i coordinar assumptes d'àmbit concret i específic que afectin diversos Departaments.
- 2 La norma de creació d'una comissió interdepartamental n'ha de fixar la composició, la presidència, les funcions, la durada i les normes de funcionament.

CAPÍTOL 6 *Els conflictes d'atribucions*

Article 52

- 1 Els conflictes d'atribucions positius o negatius entre òrgans o organismes autònoms dependents de diferents Departaments són resolts pel President de la Generalitat i han de constar en l'acta de la corresponent sessió del Govern.
- 2 Els conflictes entre òrgans d'un mateix Departament són resolts pel superior jeràrquic comú.

Article 53

- 1 Sens perjudici del que estableix l'article 52.1, els conflictes d'atribucions entre òrgans o organismes dependents de diferents Departaments poden ésser resolts mitjançant l'arbitratge administratiu d'una comissió nomenada a aquest efecte pel President de la Generalitat.
- 2 La comissió d'arbitratge ha d'estar formada per un representant de cadascun dels Departaments afectats i per un president, que té vot de qualitat. El President ha de tenir categoria igual o superior a la dels titulars dels òrgans que intervenen en el conflicte.
- 3 Els acords de les comissions d'arbitratge han d'ésser adoptats dins el termini de dos mesos, comptats de la data de la constitució d'aquests.

TÍTOL 3 *L'actuació administrativa*

CAPÍTOL 1 *Disposicions generals*

Article 54

- 1 L'Administració de la Generalitat ha d'actuar d'acord amb els principis de descentralització, desconcentració i coordinació, que informen les prescripcions d'aquesta Llei.
- 2 L'Administració pública catalana ha d'ajustar la seva activitat als principis de col·laboració mútua i lleialtat institucional.

Article 55

- 1 El Govern pot acordar la constitució de consorcis entre la Generalitat i altres administracions públiques per a finalitats d'interès comú o amb entitats privades sense ànim de lucre que tinguin finalitats d'interès públic concurrents amb les de l'Administració.
- 2 Els consorcis tenen personalitat jurídica pròpia.
- 3 Els estatuts dels consorcis han de determinar-ne les finalitats i les particularitats dels règims orgànic, funcional i financer.

—4 Els òrgans de decisió dels consorcis han d'estar integrats per representants de totes les entitats consorciades, en la proporció que es fixi en els estatuts respectius.

CAPÍTOL 2

La programació administrativa

Article 56

—1 L'activitat de l'Administració de la Generalitat ha d'ésser objecte de programació anual o plurianual.

—2 Cada Departament ha d'elaborar els programes d'acció administrativa per als períodes fixats pel Govern.

—3 El contingut dels programes d'acció administrativa s'ha de determinar per reglament. Aquests programes han d'incloure, com a mínim, una definició d'objectius i les actuacions necessàries per a aconseguir-los.

Article 57

—1 Els Departaments han d'incloure en llur programació previsions sobre la racionalització i la simplificació administratives de llur activitat. Aquestes previsions han d'expressar l'abast que tenen i han de justificar els costos que impliquen.

—2 L'Administració ha d'establir les garanties necessàries respecte a l'esfera privada dels administrats i el control i el tractament de les dades obtingudes per qualsevol mitjà.

Article 58

—1 L'actuació inversora de la Generalitat ha d'ésser objecte de programació anual o plurianual.

—2 La coordinació de les diferents actuacions inversores de l'Administració de la Generalitat pot correspondre a un òrgan especialitzat que ha d'assistir el Govern en les tasques de programació i de seguiment de les inversions públiques tal com es determini per reglament.

CAPÍTOL 3

Les auditories administratives

Article 59

—1 L'actuació administrativa de la Generalitat és sotmesa periòdicament a auditories o a inspeccions internes per a comprovar-ne el nivell d'eficàcia en relació amb les previsions dels Departaments i amb les exigències del principi de bona administració.

—2 Les auditories o les inspeccions internes poden versar sobre el conjunt o una part de l'activitat de qualsevol òrgan de la manera i amb la periodicitat que es determini per reglament.

—3 És preceptiva la realització d'una auditoria o inspecció interna d'un òrgan de l'Administració quan ho sol·licita el Síndic de Greuges i, com a mínim, un cop cada dos anys.

—4 El contingut de les auditories i les resolucions de les inspeccions s'ha de fer públic.

Article 60

Cada Departament ha d'elaborar anualment una memòria de la seva activitat, referida al conjunt dels òrgans que l'integren.

CAPÍTOL 4

L'elaboració de disposicions de caràcter general

SECCIÓ 1

Procediment de tramitació

Article 61

La potestat reglamentària de l'Administració de la Generalitat correspon al Govern. No obstant això, cada Conseller pot dictar disposicions en matèria d'organització del seu Departament. També pot dictar reglaments si disposicions amb rang de llei l'hi habiliten.

Article 62

—1 Les disposicions generals de l'Administració de la Generalitat adopten la forma de decret si procedeixen del Govern, i d'Ordre, si són dictades pel Conseller.

—2 Els decrets són signats pel President de la Generalitat i pel Conseller o els Consellers competents per raó de la matèria.

—3 Les Ordres són signades pel titular del Departament competent. S'exceptuen les Ordres que afecten diversos Departaments, que són signades pel titular del Departament de la Presidència, a proposta dels Consellers respectius.

Article 63

—1 L'elaboració de disposicions de caràcter general és iniciada pel centre directiu corresponent.

—2 La proposta de disposició ha d'anar acompanyada d'una memòria, la qual ha d'expressar prèviament el marc normatiu en què la proposta s'insereix, ha de justificar l'oportunitat i l'adequació de les mesures proposades als fins que es persegueixen i ha de fer referència a les consultes que es poden haver formulat i a altres dades d'interès per a conèixer el procés d'elaboració de la norma. S'hi han d'adjuntar un estudi econòmic en termes de cost-benefici, una llista de les disposicions afectades per la nova proposta, i també la taula de vigències de disposicions anteriors sobre la mateixa matèria, en la qual s'han de consignar de manera expressa les que han de quedar totalment o parcialment derogades.

—3 En els casos de creació de nous serveis o de modificació dels existents, s'hi ha d'adjuntar també un estudi del cost i del finançament d'aquest.

Article 64

Si una llei ho exigeix o si ho decideix, segons els casos, el Govern o el Conseller competent, la proposta de disposició general ha d'ésser sotmesa a informació pública o a audiència de les entitats que, per llei, tenen la representació i la defensa d'interessos de caràcter general o afectats per la dita disposició.

Article 65

—1 Les propostes de disposició general han d'ésser sotmeses a informe dels serveis jurídics del Departament corresponent.

—2 Els avantprojectes de disposició general poden ésser sotmesos a informe del Gabinet Jurídic Central, el qual l'ha d'emetre en el termini d'un mes.

—3 Un cop emès l'informe a què es refereix l'apartat 1, i amb conformitat prèvia del Conseller, els avantprojectes de disposicions generals han d'ésser sotmesos al Consell Tècnic, d'acord amb el que estableix l'article 17.

—4 Els projectes de disposicions generals que s'hagin de dictar per a l'execució de les lleis

poden ésser sotmesos a informe de la Comissió Jurídica Assessora, en els termes establerts en la legislació que sigui aplicable.

Article 66

Els requisits establerts en aquesta Secció per a l'elaboració de disposicions generals s'han d'aplicar als projectes de llei elaborats per l'Administració de la Generalitat.

SECCIÓ 2

Verificació de l'eficàcia de les normes

Article 67

Abans que sigui aprovada una disposició general pel Govern, o, si escau, per un Conseller, l'òrgan competent pot sotmetre a verificació, en el termini i amb els mitjans que el mateix òrgan disposi, la virtualitat pràctica dels seus preceptes, amb la finalitat de comprovar l'adequació del contingut de la disposició als objectius que persegueix, les seves possibles disfuncionalitats i les garanties del seu compliment eficaç.

CAPÍTOL 5

El procediment general

SECCIÓ 1

Els registres comuns i les oficines de gestió unificada

Article 68

A més dels registres d'entrada i sortida de documents que preceptuen les normes vigents, s'han d'establir els registres comuns a tota l'Administració de la Generalitat i les oficines de gestió unificada per a determinats procediments.

Article 69

—1 Els registres comuns han d'estar situats en els llocs que s'estableixi per reglament.

—2 Els registres comuns han d'admetre les peticions i les instàncies que s'adrecen a qualsevol Departament de l'Administració de la Generalitat, als seus organismes autònoms, i, si escau, als ens locals, i els han de trametre al destinatari dins el termini de quaranta-vuit hores.

—3 L'entrada d'un document en el registre comú produeix els mateixos efectes, quant al còmput de terminis, que el lliurament directe a l'òrgan o l'ens que n'és el destinatari.

—4 Cadascun dels registres comuns ha de tenir una oficina d'informació, amb les funcions que s'estableixin per reglament.

Article 70

—1 Per decret del Govern es poden crear tantes oficines de gestió unificada com procediments complexos hi hagi establerts i així ho aconselli el volum o la incidència econòmica i social d'aquests. El decret de creació ha de regular el procediment i les normes de funcionament de l'oficina de gestió unificada.

—2 Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per procediment complex aquell en el qual, per disposició legal o reglamentària, han d'intervenir òrgans de diversos Departaments.

Article 71

—1 Les oficines de gestió unificada han d'informar els particulars sobre els tràmits que, de conformitat amb la normativa aplicable en cada

cas, s'han de seguir en els procediments que n'hagin determinat la creació.

—2 En relació amb aquests procediments, les oficines de gestió unificada exerceixen la funció d'oficina de registre, s'encarreguen del seguiment dels expedients i proporcionen informació als interessats. Substitueixen, a més, els òrgans tradicionals de gestió si el decret de creació no ho disposa altrament.

Article 72

El decret de creació d'una oficina de gestió unificada ha d'establir, sens minva de les garanties dels particulars, les normes de procediment que calguin per a coordinar i agilitar les actuacions concurrents dels diferents òrgans que han d'intervenir en el procés i que pertanyen a l'Administració de la Generalitat.

Article 73

—1 Si no s'ha procedit a la creació d'una oficina de gestió unificada i es tracta de procediments en els quals, tot i referir-se a un únic assumpte o objecte, han d'intervenir amb facultats decisòries dos o més Departaments o diversos centres directius o delegacions territorials, l'òrgan amb competència més específica ha d'instruir un expedient únic i ha de dictar una resolució única.

—2 Als efectes d'aquest article, el Govern pot determinar, amb caràcter general, els òrgans amb competència més específica en els assumptes de caràcter repetitiu en els quals concorren diversos òrgans amb competències decisòries.

SECCIÓ 2

Tramitació

Article 74

—1 La tramitació administrativa s'ha de dur a terme d'acord amb els principis d'economia, celeritat, eficàcia i eficiència, que han de presidir les actuacions que aquesta Llei estableix.

—2 Els tràmits administratius s'han de simplificar al màxim, tot preservant, en qualsevol cas, les garanties i els drets de defensa dels administrats.

Article 75

Els informes jurídics immediatament anteriors a la resolució, tant si tenen com si no tenen caràcter de proposta, han de contenir:

- a) L'enumeració clara i succinta dels fets.
- b) Les disposicions legals aplicables i l'alegació raonada de la doctrina.
- c) El pronunciament que ha de contenir la part dispositiva.

Article 76

L'Administració ha d'adoptar les mesures adequades per a facilitar, en el tràmit de vista i audiència de l'interessat, la reproducció dels documents dels expedients necessaris per a la defensa dels drets i interessos legítims d'aquest, sens perjudici de l'abonament de les taxes corresponents.

Article 77

—1 El procediment s'ha d'impulsar d'ofici en tots els seus tràmits.

—2 El despatx dels expedients s'ha d'ajustar a l'ordre rigorós d'incoació d'assumpes de naturalesa homògena, llevat que l'òrgan jeràrquic

superior autoritzi motivadament i per escrit una altra cosa.

—3 La infracció del que estableix aquest article dóna lloc a responsabilitat administrativa del funcionari o de l'autoritat que l'hagi comesa.

Article 78

La demora, sense causa justificada, en l'adopció de la resolució administrativa que posa fi al procediment iniciat a instància dels particulars, pot donar lloc a la responsabilitat patrimonial de l'Administració pels danys i perjudicis efectivament ocasionats, en els termes i els casos establerts per la legislació general sense responsabilitat administrativa.

SECCIÓ 3

L'acabament

Article 79

—1 Posen fi al procediment la resolució, el desistiment, la renúncia al dret en què es fonamenta la sol·licitud i la declaració de caducitat.

—2 Els actes administratius resolutoris han d'ésser motivats amb una referència succinta dels fets i dels fonaments jurídics, amb la identificació de les normes aplicables, i, si escau, del règim de recursos que sigui procedent.

—3 La resolució ha de decidir sobre totes les qüestions plantejades pels interessats i les altres derivades de l'expedient.

Article 80

Els actes administratius resolutoris es denominen "acords" si provenen del Govern, i "resolucions" si emanen del Conseller o d'altres òrgans directius.

Article 81

—1 A més dels casos establerts per la Llei de Procediment Administratiu i per la legislació general i especial aplicable, el silenci administratiu té caràcter positiu si, al mateix temps:

- a) Es tracta d'un acte administratiu de naturalesa reglada que habilita el sol·licitant per a l'exercici de drets o interessos legítims preexistents en el seu patrimoni, i
- b) No es transfereixen al sol·licitant facultats relatives al domini públic o al servei públic.

—2 El Govern ha de determinar, per a una major seguretat jurídica, els supòsits d'aplicació del silenci positiu a què es refereix l'apartat 1.

Article 82

—1 En els supòsits establerts en l'article 81, sempre que no siguin inclosos en preceptes estatals d'aplicació directa, s'entén que el silenci positiu es produeix quan ha transcorregut el termini legalment establert per al procediment de què es tracti. Si no n'hi ha d'establert, el termini és de sis mesos.

—2 Si la sol·licitud no va acompanyada de la documentació preceptiva, el termini resta només interromput des de la data en què es notifiqui el requeriment de l'Administració perquè la dita documentació sigui completada i continua el seu còmput una vegada esmenada la mancança.

Article 83

L'acte obtingut per silenci administratiu es pot fer valer tant davant l'Administració actuant com davant qualsevol altre subjecte, sigui públic o privat.

Article 84

—1 En cap cas no es poden adquirir per silenci administratiu facultats contràries a les lleis.

—2 L'administració que hagi donat lloc a l'acte obtingut per silenci positiu pot, si el considera contrari a l'ordenament jurídic, fer-ne la revisió d'ofici o, si escau, interposar recurs de lesivitat, sens perjudici de la indemnització que pogués correspondre pels danys i perjudicis que ella mateixa hagi pogut produir, i d'exigir, si escau, responsabilitats als funcionaris causants de la demora en l'adopció de la resolució.

CAPÍTOL 6

Normes complementàries sobre el règim de recursos

Article 85

Sens perjudici dels supòsits en què sigui procedent la interposició de recurs de reposició, posen fi a la via administrativa les resolucions dels òrgans següents:

- a) Les del Govern i les del President de la Generalitat.
- b) Les dels Consellers, llevat que una llei especial atorgui recurs de súplica davant qualsevol dels òrgans a què es refereix la lletra a).
- c) Les dels Secretaris Generals i Directors Generals en matèria de personal.
- d) Les de qualsevol altre òrgan quan així ho estableix una disposició legal o quan l'òrgan de què es tracti resol recursos d'alçada.

Article 86

—1 El recurs de súplica davant el President o el Govern només es pot interposar si s'estableix expressament per llei. En aquest cas, el recurs s'ha de presentar davant la Presidència de la Generalitat.

—2 El recurs extraordinari de revisió es pot interposar davant el Conseller corresponent en els supòsits que estableix la legislació de procediment administratiu.

CAPÍTOL 7

La responsabilitat patrimonial

Article 87

—1 L'Administració de la Generalitat respon dels danys i els perjudicis ocasionats als particulars en llurs béns i drets com a conseqüència del funcionament dels serveis públics, en els termes que estableix la legislació vigent. En qualsevol cas, el dany ha d'ésser efectiu, avaluable econòmicament i individualitzable en relació amb una persona o grup de persones.

—2 Si la Generalitat actua en relacions de dret privat respon directament dels danys i els perjudicis ocasionats per les seves autoritats, els funcionaris o els agents, l'actuació dels quals és considerada com a acte propi de l'Administració.

—3 En qualsevol dels supòsits dels apartats 1 i 2, l'Administració de la Generalitat pot instruir expedient per a declarar la responsabilitat patrimonial de les autoritats, els funcionaris o els agents seus que, per falta greu o negligència inexcusable, hagin ocasionat danys i perjudicis a l'Administració o a tercers, si aquests han d'ésser indemnitzats per aquella.

—4 La proposta de resolució s'ha de sotmetre a informe de la Comissió Jurídica Assessora.

CAPÍTOL 8

Les reclamacions prèvies i l'exercici d'accions

Article 88

—1 Contra l'actuació de l'Administració de la Generalitat que no estigui subjecta al dret administratiu, els interessats poden exercir les accions que escaiguin davant la jurisdicció civil o laboral, després d'haver formulat la reclamació pertinent per via administrativa.

—2 La reclamació prèvia a la via civil s'ha de presentar davant el Conseller competent.

—3 La reclamació prèvia a la via laboral s'ha de presentar davant el Secretari General del Departament corresponent.

—4 La resolució de la reclamació correspon a l'òrgan davant el qual s'ha presentat, un cop coneguts els informes dels serveis jurídics del Departament o del Gabinet Jurídic Central.

Article 89

—1 No es pot interposar cap acció per via judicial sense autorització prèvia del President de la Generalitat o del Conseller afectat. L'acció s'ha d'interposar per mitjà del Director del Gabinet Jurídic Central. Per a aplanar-se a les demandes i per a desistir dels procediments en curs s'han de seguir els mateixos tràmits. Excepcionalment, en casos d'urgència, llevat que sigui preceptiu l'acord del Govern, el Director del Gabinet Jurídic Central pot decidir la interposició d'accions judicials, de les quals ha de donar compte immediatament al President de la Generalitat o al Conseller afectat.

—2 La representació i la defensa de l'Administració de la Generalitat correspon als lletrats adscrits al Gabinet Jurídic Central, llevat que, excepcionalment, amb informe previ del Director del Gabinet Jurídic Central, el Conseller respectiu designi un advocat col·legiat perquè la representi i la defensi.

—3 Les notificacions i les citacions i la resta de diligències processals s'han de tramitar directament amb els lletrats del Gabinet Jurídic Central en el domicili i la població que, a aquests efectes, es designin, llevat dels casos en què s'hagi designat un advocat col·legiat per representar i defensar la Generalitat.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Resten derogades les disposicions de qualsevol rang que s'oposen al que estableix aquesta Llei.

DISPOSICIÓ FINAL

Es faculta el Govern perquè dicti les disposicions necessàries per al desplegament d'aquesta Llei.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertochi la facin complir.

Palau de la Generalitat, 14 de desembre de 1989

JORDI PUJOL
President de la Generalitat de Catalunya

JOSEP GOMIS I MARTÍ
Conseller de Governació
(89.349.045)

DECRET

320/1989, d'11 de desembre, de creació de l'Escola Oficial de Turisme de la Generalitat de Catalunya.

L'atenció que mereix la formació de professionals del sector turístic requereix una particular dedicació dels poders públics de Catalunya. Amb aquest objectiu s'ha creat l'Institut Superior d'Estudis Turístics (Insetur). Ara cal procedir a la creació d'una escola oficial d'ensenyaments turístics per exercir funcions de formació de tècnics turístics especialitzats.

Per tot això, vist el Reial Decret 3168/1982, pel qual es traspassen a la Generalitat de Catalunya els serveis en matèria de turisme, i el Reial Decret 2809/1980, de 3 d'octubre, pel qual es traspassen, així mateix, els serveis en matèria d'ensenyament;

A proposta dels departaments d'Ensenyament i de Comerç, Consum i Turisme, i d'acord amb el Consell Executiu,

DECRETO:

Article 1

Es crea, a proposta dels departaments d'Ensenyament i de Comerç, Consum i Turisme, l'Escola Oficial de Turisme de la Generalitat de Catalunya.

Article 2

L'Escola Oficial de Turisme té com a finalitat impartir, de conformitat amb les disposicions vigents en la matèria, ensenyaments tècnico-turístics especialitzats.

Article 3

L'Escola Oficial de Turisme s'adscriu a l'Insetur i tindrà la seva seu oficial a Girona.

Article 4

L'Insetur, mitjançant el seu Consell de govern i el seu Consell acadèmic, exercirà sobre l'escola esmentada el control administratiu i acadèmic de les seves activitats, sens perjudici de les facultats que en matèria d'ensenyaments turístics corresponguin als organismes competents de l'Administració, que seran exercides pel Departament de Comerç, Consum i Turisme, i de les que corresponen al Departament d'Ensenyament.

Article 5

El director i el secretari de l'Escola Oficial de Turisme seran designats pel conseller de Comerç, Consum i Turisme, a proposta del president del Consell de govern de l'Insetur.

Article 6

Totes les qüestions relacionades amb el professorat, les proves d'accés, el pla d'estudis i la titulació es regiran per la normativa vigent en aquesta matèria.

DISPOSICIONS FINALS

—1 Es faculta els consellers d'Ensenyament i de Comerç, Consum i Turisme per dictar les normes necessàries per al desplegament, l'eficàcia i l'execució d'aquest Decret.

—2 Aquest Decret entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Barcelona, 11 de desembre de 1989

JORDI PUJOL
President de la Generalitat de Catalunya

JOSEP LAPORTE I SALAS
Conseller d'Ensenyament

LLUÍS ALEGRE I SELGA
Conseller de Comerç, Consum i Turisme
(89.264.060)

RESOLUCIÓ

de 27 d'octubre de 1989, d'aprovació de la normativa dels cursos de formació de tècnics d'esport de base i la normativa d'implantació de la programació docent basada en el 2° cicle del programa didàctic multimèdia als centres d'esport-iniciació.

Atès el que estableix l'article 9.29 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya sobre la competència exclusiva de la Generalitat de Catalunya en matèria d'esports i lleure;

Atesa la Llei 8/1988, de 7 d'abril, de l'esport, per la qual s'estableixen els principis rectoris de la política esportiva de la Generalitat i, de forma especial, el seu article 3.2, que disposa l'ordenació i la difusió del coneixement i l'ensenyament de l'esport, i el foment de les escoles esportives perquè formin adequadament i perfeccionin amb continuïtat i competència els practicants i que, igualment, preveu la formació adequada i competent del personal tècnic necessari per aconseguir augmentar la qualitat tècnica de l'esport en general, amb una actualització i un perfeccionament constants dels seus coneixements;

Atès el que disposa el Decret 56/1986, de 27 de febrer, d'aprovació de normes de sol·licitud i concessió de subvencions per a activitats esportives;

Vista la necessitat d'ordenar la formació del personal tècnic esportiu, creant una titulació comuna per a l'esport de base, i tenint en compte el protocol de col·laboració amb el Comitato Olimpico Nazionale Italiano (CONI) en matèria de formació;

Vista la necessitat de reciclar l'ensenyament esportiu de les anomenades escoles de promoció esportiva, unificant criteris de programació i acollint sota un denominador comú la iniciació i la promoció esportives;

En virtut de les atribucions que em són conferides,

HE RESOLT:

—1 Aprovar la normativa dels cursos de formació de tècnics d'esport de base, que figura com a annex 1 d'aquesta Resolució.

—2 Aprovar la normativa d'implantació de la programació docent basada en el 2° cicle del